

Sygn. akt II Cz 487/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura (spr.)

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. D.

przy udziale E. W. i M. M.

o podział majątku wspólnego, dział spadku i zniesienie współwłasności

w przedmiocie zażalenia uczestniczki postępowania E. W.

na punkt 4. postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 12 maja 2017 r., sygn. akt I Ns 1366/13

o s t a n a w i a :

1. **oddalić zażalenie;**

2. **przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu na rzecz radcy prawnego B. T., prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w K., kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych), podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni M. D. z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Wojciech Vogt

Sygn. akt II Cz 487/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od wniosku i nieuiszczonych wydatków od wnioskodawczyni M. D. kwotę 1.208,70 zł, od uczestniczki postępowania E. W. kwotę 2.417,40 zł, od uczestniczki postępowania M. M. kwotę 1.208,70 zł.

W uzasadnieniu wskazano, że w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 520

§ 1 k.p.c. i to uzasadnia poniesienie kosztów w sposób opisany w zaskarżonym postanowieniu.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła uczestniczka postępowania E. W., zarzucając zaskarżonemu postanowieniu błędne zastosowanie przepisów postępowania, w tym w szczególności art. 520 § 1 i 2 k.p.c., a także art. 113 ustawy

z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623 ze zm.) oraz niezasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz pełnomocnika uczestniczki E. W. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżąca wniosła o zmianę pkt 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 12 maja 2017 r., sygn. akt I Ns 1366/13, poprzez nieobciążanie uczestniczki E. W. kosztami z tytułu opłaty sądowej od wniosku i nieuiszczonych wydatków, oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz pełnomocnika uczestniczki E. W. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; jak również o zwrot od wnioskodawczyni kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawczyni wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie - o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawczyni od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w K. na rzecz pełnomocnika wnioskodawczyni, które nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 520 § 1 każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Stosownie jednak do treści przepisu § 2 tego artykułu, jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. W myśl natomiast § 3 tego artykułu, jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywicie niewłaściwie.

O sprzeczności interesów uczestników można mówić, gdy występują w tym postępowaniu jako swego rodzaju przeciwnicy w zakresie żądania rozpoznawanego w tym postępowaniu.

W tzw. sprawach działowych jednak nie zachodzi przewidziana w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. W postępowaniu tym uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.09.2011 r., IV CZ 40/11, LEX nr 1147785; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.10.2013 r., IV CZ 74/13, LEX nr 1388478).

Mając na uwadze powyższe, zasadnie Sąd Rejonowy, kierując się dyspozycją przepisu art. 520 § 1 k.p.c., rozstrzygnął o kosztach postępowania w sposób wskazany w sentencji zaskarżonego punktu 4. postanowienia.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w pkt 1. sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz § 16 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715).

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Wojciech Vogt